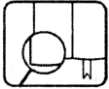

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI

Evanghelia după Matei

aprilie – mai – iunie
2016

Traducere: *Gianina Floricel*

evs
editura viață și sănătate

©2015 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția standard, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Studiile Școlii de Sabat pentru majori, ediția standard, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Andy Nash

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Gianina Floricel

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Notă: La citatele din Ellen G. White, *Viața lui Iisus (Hristos, Lumina lumii/ Cel așteptat de veacuri)*, este trecut numărul paginii din ultima ediție în limba română, 2015, varianta cu titlul *Viața lui Iisus* și, în paranteză, este trecut numărul paginii din original. La fel, la cartea *Educație*.

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

ISSN 1841–6535

Cuprins

Evanghelia după Matei.....	5
Puntea dintre Vechiul și Noul Testament	7
1. Fiul lui David	11
2. Începutul lucrării Domnului Isus	20
3. Predica de pe Munte.....	29
4. Credința și vindecarea.....	38
5. Războiul văzut și cel nevăzut.....	47
6. Isus și Sabatul	56
7. Domnul iudeilor și al neamurilor	65
8. Petru și <i>Piatra</i>	74
9. Idolii din suflet	83
10. Isus în Ierusalim.....	92
11. Evenimentele ultimelor zile.....	101
12. Ultimele zile ale misiunii lui Isus	110
13. Răstignit și înviat.....	119
Program RVS/STV	129

Evanghelia după Matei

Când s-a născut, în Winchester, Massachusetts, Rick Hoyt a fost strangulat de cordonul ombilical, suferind traume cerebrale în urma cărora și-a pierdut capacitatea de a-și controla membrele. După câteva luni, medicii le-au spus părinților că Rick avea să rămână într-o stare vegetativă tot restul vieții și că ar trebui să fie internat într-o instituție medicală specializată în această direcție.

„Dar soții Hoyt nu au acceptat”, scria Rick Reilly într-un articol despre familia Hoyt, scris pentru revista *Sports Illustrated* (20 iunie 2005). „Ei au observat cum îi urmărea Rick cu privirea prin cameră. Când Rick avea unsprezece ani, l-au dus la departamentul de inginerie al Universității Tufts și au întrebat dacă exista ceva care să-l ajute pe fiul lor să comunice.”

– În niciun caz, spune Dick Hoyt că i s-a răspuns. În creierul lui nu se întâmplă absolut nimic.

– Spuneți-i o glumă, a ripostat Dick.

Și așa au făcut. Rick a râs. S-a văzut că se întâmplau multe în creierul lui.

Apoi, conectat la un „computer care îi permitea să controleze cursorul atingând un comutator cu partea laterală a capului, Rick a fost, în cele din urmă, capabil să comunice” cu ceilalți. Această tehnologie i-a dat posibilitatea să înceapă o viață nouă. Și această viață nouă a inclus, printre altele, ca tatăl lui să-l împingă, într-un scaun cu rotile, la un maraton de caritate. După cursă, Rick a tastat pe computer: „Tată, în timp ce alergam, simțeam că nu mai am nicio dizabilitate!”

Dick s-a hotărât să-i ofere lui Rick acest sentiment ori de câte ori era posibil. Patru ani mai târziu, au alergat împreună la Maratonul de la Boston. Apoi, cineva le-a sugerat un triatlon și, de atunci, cei doi au participat la sute de evenimente de atletism, în care tatăl l-a împins sau l-a tras după el.

„Fără nicio îndoială”, a scris Rick, „tatăl meu este *Tatăl secolului!*”

Avem multe în comun cu Rick Hoyt, deoarece avem și noi un Tată care ne iubește chiar mai mult decât îl iubește Dick Hoyt pe Rick, ne poartă de grijă și a fost dispus să Se sacrifice pentru noi.

La fel ca Rick, și noi toți am fost paralizați de păcat, de tragedia și efectele lui debilitante. Prin puterea noastră, viața pe care o trăim nu se aseamănă nici

pe departe cu cea pentru care am fost creați. Oricât de mult ne-am strădui, nu vom progresa niciodată suficient ca să fim salvați. „Starea în care am ajuns prin păcat este una nenaturală, iar puterea care să ne salveze din ea trebuie să fie una supranaturală; altfel, nu ne ajută cu nimic, nu are nicio valoare.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 428. Noi trebuie să fim salvați din afara noastră – ar fi trebuit să fie evident până acum că nu ne putem salva singuri.

Acesta era motivul pentru care oamenii, din timp în timp, priveau noaptea spre cer, căutând ajutor din afara lor: un Izbăvitor, un Salvator. Înaintașii noștri spirituali, israeliții, aveau un nume pentru acest Izbăvitor la care sperau: Fiul lui David, pe care noi îl știm ca fiind Isus din Nazaret.

O versiune inspirată a istoriei lui Isus ne este dată în Evanghelia după Matei, tema studiului nostru din acest trimestru. Matei, un iudeu care credea în Isus și unul dintre primii Săi ucenici, relatează istoria Lui din perspectiva sa inspirată. Deși tema sa este comună cu cea a lui Marcu, Luca și Ioan – întruparea, viața, moartea, învierea și înălțarea lui Isus – Matei se concentrează în special asupra faptului că Isus este Mesia cel promis. El dorește ca toți cititorii săi să știe că răscumpărarea lui Israel se găsește în Isus, Acela despre care au vorbit profeții și către care arăta întreg Vechiul Testament.

Deși cei cărora li se adresa erau mai ales iudei, mesajul său de speranță și de mântuire ni se adresează în aceeași măsură și nouă, niște oameni care, asemenea lui Rick Hoyt, avem nevoie de Cineva care să facă pentru noi ceea ce noi nu vom putea face niciodată singuri.

Matei ne spune istoria lui Isus, Cel care a făcut exact acest lucru.

Andy Nash, doctor în filosofie, este profesor și pastor la Southern Adventist University, Collegedale, Tennessee.

Este autor al mai multor cărți, printre care și *The Book of Matthew: „Save Us Now, Son of David”* [Evanghelia după Matei: „Mântuiește-ne, Fiul lui David!"].

Puntea dintre Vechiul și Noul Testament

Mulți dintre cei care s-au decis vreodată să citească Biblia au trecut prin următoarea situație: au citit cu interes cartea Geneza și cartea Exodul – două cărți care conțin multă intrigă, multă narațiune și deznodământ pe măsură, adică exact „rețeta” cu care este obișnuită mintea omului modern și pe care poate s-o „digere”. După aceea, intrând în detaliile referitoare la jertfe și celelalte reguli ceremoniale, descrise în cartea Leviticul, au constatat că nu pot înțelege rostul și sensul acelor lucruri și, în consecință, au abandonat citirea. Sunt unul dintre acești cititori și știu din experiență că așa se întâmplă.

Însă, dacă nu s-au lăsat descurajați și dacă dorința lor de a citi Biblia nu a dispărut, atunci – fie din proprie inițiativă, fie la îndemnul altor creștini – ei au lăsat Vechiul Testament să mai aștepte până avea să fie citit și s-au îndreptat către Noul Testament. Aici, au dat, mai întâi, peste Evanghelia după Matei, prima dintre cele patru evanghelii. Există indicii că această așezare a ei chiar la începutul Noului Testament nu poate fi întâmplătoare, deoarece este evident faptul că ea face legătura dintre conținutul celor două Testamente.

De exemplu, un indiciu este limba în care a fost scrisă inițial și stilul scrierii. Chiar dacă numele autorului nu apare în mod explicit în text (se pare că mențiunea „după Matei” a fost adăugată prin secolul al II-lea al erei creștine), tradiția că Matei este autorul ei începe cu episcopul Papias al Hierapolisului (circa 70-163 d.Hr.), care este citat de istoricul Eusebiu din Cezareea (circa 240-360 d.Hr.): „Matei a scris zicerile [*logia* – vorbele lui Isus, sau despre Isus] în limba ebraică și fiecare le-a interpretat [tradus] așa cum a putut” (Eusebius, *History of the Church*, 3.39.14-17). În ciuda acestei dovezi, nu există un consens absolut printre cercetători, în privința limbii – ebraică sau greacă – în care a fost scrisă Evanghelia după Matei. Însă este incontestabil faptul că stilul scrierii este, fără îndoială, cel ebraic.

De asemenea, Evanghelia după Matei este singura în care este menționat termenul „biserică” (Matei 16:18; 18:17) – un cuvânt care în limba greacă (*ecclesia*) are sensul de „adunarea celor chemați cu un scop” sau „adunarea celor puși deoparte”. Este o trimitere clară la Vechiul Testament, în care Israel fusese poporul chemat și pus deoparte de Dumnezeu, așa cum spunea dia-

conul Ștefan: „El este acela care, în *adunarea* israeliților în pustie...” (Faptele 7:38, subl. ns.). Astfel, în Evanghelia după Matei, *biserica* lui Dumnezeu din Vechiul Testament își continuă istoria în Noul Testament, extinzându-se dincolo de națiunea lui Israel, pentru a face „ucenici din toate neamurile” (Matei 28:19,20).

În sfârșit, un alt indiciu al faptului că Evanghelia după Matei este ca o punte între cele două Testamente este faptul că autorul citează de 130 de ori din Vechiul Testament, mai mult decât oricare dintre ceilalți evangheliști, probabil pentru a le dovedi cititorilor evrei – cărora se pare că li s-a adresat în primul rând – că Isus este Mesia. Pe lângă aceste numeroase citate, el folosește de nouă ori expresia „ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci”, expresie care nu mai apare în textul vreunuia dintre ceilalți evangheliști.

Așa că, citind-o, chiar dacă ești printre cei care, inițial, au abandonat citirea Vechiului Testament din cauza neputinței de a înțelege anumite părți, Evanghelia după Matei te invită și te remotivează să te întorci și să-l citești, ca să înțelegi sensul Noului Testament. Ea este, de asemenea, evanghelia care îți trezește interesul pentru profeție, prin această repetată și intrigantă expresie „ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci” (Matei 1:22). Pe scurt, Evanghelia după Matei întărește încrederea în Biblie și credința în împlinirea planului lui Dumnezeu pentru salvarea noastră.

Dincolo de aceste succinte date tehnice, ceea ce ar trebui să ne intereseze în mod special în timpul studiului din acest trimestru este valoarea practică a Evangheliei după Matei. În paginile ei, autorul ne invită, în mod implicit, să transpunem învățăturile ei în viața personală, pentru ca fiecare dintre noi să devină ucenic al lui Isus, așa cum a devenit el, Matei, vameșul, când „s-a sculat și a mers după El” (Matei 9:9). O mențiune: când relatează acest episod, evanghelistul Luca adaugă faptul că Levi Matei „a lăsat totul, s-a sculat și a mers după El” (Luca 5:28, subl. ns.). Nu vreau să-l contrazic pe Luca, însă îmi place să cred că Matei a luat totuși ceva cu sine de acolo: pana de scris și cerneala, pe care le-a folosit ca să ne lase această extraordinară evanghelie.

*Florian Ristea,
Departamentul Școala de Sabat/Lucrarea Personală*

Cercetați Scripturile

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Aprilie

1. 1 Samuel 21
2. 1 Samuel 22
3. 1 Samuel 23
4. 1 Samuel 24
5. 1 Samuel 25
6. 1 Samuel 26
7. 1 Samuel 27
8. 1 Samuel 28
9. 1 Samuel 29
10. 1 Samuel 30
11. 1 Samuel 31
12. 2 Samuel 1
13. 2 Samuel 2
14. 2 Samuel 3
15. 2 Samuel 4
16. 2 Samuel 5
17. 2 Samuel 6
18. 2 Samuel 7
19. 2 Samuel 8
20. 2 Samuel 9
21. 2 Samuel 10
22. 2 Samuel 11
23. 2 Samuel 12
24. 2 Samuel 13
25. 2 Samuel 14
26. 2 Samuel 15
27. 2 Samuel 16
28. 2 Samuel 17
29. 2 Samuel 18
30. 2 Samuel 19

Mai

1. 2 Samuel 20
2. 2 Samuel 21
3. 2 Samuel 22
4. 2 Samuel 23
5. 2 Samuel 24
6. 1 Împărați 1
7. 1 Împărați 2
8. 1 Împărați 3
9. 1 Împărați 4
10. 1 Împărați 5
11. 1 Împărați 6
12. 1 Împărați 7
13. 1 Împărați 8
14. 1 Împărați 9
15. 1 Împărați 10
16. 1 Împărați 11
17. 1 Împărați 12
18. 1 Împărați 13
19. 1 Împărați 14
20. 1 Împărați 15
21. 1 Împărați 16
22. 1 Împărați 17
23. 1 Împărați 18
24. 1 Împărați 19
25. 1 Împărați 20
26. 1 Împărați 21
27. 1 Împărați 22
28. 2 Împărați 1
29. 2 Împărați 2
30. 2 Împărați 3
31. 2 Împărați 4

Iunie

1. 2 Împărați 5
2. 2 Împărați 6
3. 2 Împărați 7
4. 2 Împărați 8
5. 2 Împărați 9
6. 2 Împărați 10
7. 2 Împărați 11
8. 2 Împărați 12
9. 2 Împărați 13
10. 2 Împărați 14
11. 2 Împărați 15
12. 2 Împărați 16
13. 2 Împărați 17
14. 2 Împărați 18
15. 2 Împărați 19
16. 2 Împărați 20
17. 2 Împărați 21
18. 2 Împărați 22
19. 2 Împărați 23
20. 2 Împărați 24
21. 2 Împărați 25
22. 1 Cronici 1
23. 1 Cronici 2
24. 1 Cronici 3
25. 1 Cronici 4
26. 1 Cronici 5
27. 1 Cronici 6
28. 1 Cronici 7
29. 1 Cronici 8
30. 1 Cronici 9

Fiul lui David

Sabat după-amiază

Inspirat de Duhul Sfânt, Matei își începe cartea cu o genealogie, dar nu cu orice genealogie, ci cu aceea a lui Isus Hristos. Și nu cu o simplă genealogie, ci cu una care ne descoperă niște strămoși pe care majoritatea oamenilor nu ar dori neapărat să-i considere înaintașii lor.

Poate că, el însuși un fel de renețat al societății, Matei s-a regăsit pe sine în această obârșie. În definitiv, nu era altceva decât un iudeu colector de taxe, care se vânduse dușmanilor și care, de fapt, îi plătea Romei pentru posibilitatea de a sta acolo și de a-i taxa pe concetățenii lui iudei. Cu certitudine, nu era un om tocmai iubit de poporul lui.

Dar, chiar dacă oamenii se uită la ce izbește privirea, la aparențe, Domnul Isus Se uită la inimă. Și, fără nicio îndoială, privind la inima lui Matei, Domnul l-a ales pe el, un vameș disprețuit, să se numere printre ucenicii Săi. Iar când a fost chemat, Matei a acceptat, renunțând la viața lui de până atunci pentru o viață nouă împreună cu Isus.

Astfel, Matei l-a urmat pe Domnul lui, a ținut evidența, a notat totul și, într-o zi, a dat înapoi ceva poporului său și lumii. Nu o chitanță pentru o taxă plătită, ci un raport prețios al vieții lui Isus.

Completează și memorează: „El va mântui pe _____
 „poporul Lui de păcatele sale.“ Matei 1:21 _____.” (Matei 1:21)

Sabatul viitor este **Sabatul colportorului**.

Evangelhia după Matei începe cu expresia: „Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David” (Matei 1:1). Chiar de la început, Matei își numește lucrarea o „carte” (din cuvântul grecesc *biblos*, care poate însemna „o scriere sacră”), o „carte a neamului”, a strămoșilor lui Isus. De fapt, cuvântul grecesc tradus prin „cartea neamului”, sau „genealogia”, provine dintr-un cuvânt care poate fi tradus și prin „geneză”. De aceea, se poate spune pe drept cuvânt că Matei și-a început evanghelia cu o „carte a genezei”.

Vechiul Testament a început cu o carte despre crearea lumii, iar Evangelhia după Matei (și Noul Testament) începe cu o carte despre Creatorul Însuși și despre lucrarea de răscumpărare pe care doar Creatorul o putea realiza.

1. Ce ne spun următoarele texte despre Isus? Ioan 1:1-3; Evrei 1:1-3; Mica 5:2; Marcu 12:35-37.

“La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n’a fost făcut fără El.” Ioan 1:1-3

“După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rînduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfîrșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvîntul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor, și a sezut la dreapta Măririi în locurile prea înalte.” Evrei 1:1-3

“Și tu, Beteleme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpîni peste Israel, și a cărui obîrșie se suie pînă în vremuri străvechi, pînă în zilele vecinicii.” Mica 5:2

„Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era «chipul lui Dumnezeu», chipul măreției și maiestății Sale, «strălucirea slavei Lui». [...]

Venind să locuiască aici, cu noi, Isus avea să-L descopere pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și îngerilor. El era Cuvîntul lui Dumnezeu – gîndul lui Dumnezeu făcut să se audă.” – Ellen G. White, *Viața lui Isus*, Editura Viață și Sănătate, 2015, p. 10 (19) (Notă: Aici și în continuare, după numărul paginii din ultima ediție în limba română, în paranteză, este cel al paginii din original.)

Pentru Matei, cea mai mare prioritate nu a fost sublinierea divinității lui Hristos, așa cum a fost pentru Ioan (vezi Ioan 1:1-4), care a scris despre divinitatea lui Isus înainte de a se referi la natura Sa umană (vezi Ioan 1:14). Matei se concentrează asupra lui Hristos omul, prezentându-L ca „fiul lui David, fiul lui Avraam”. Apoi, de la Avraam, trasează linia strămoșilor lui Isus până la nașterea Sa și face acest lucru din dorința de a le arăta cititorilor că, într-adevăr, Isus din Nazaret era Mesia cel prezis de profețiile Vechiului Testament.

Pentru oricine, familia și strămoșii sunt importanți. Dar nu și din perspectiva Evangheliei. Atunci, ce este important și de ce? Vezi Galateni 3:26,29.

“Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Și dacă sînteți ai lui Hristos, sînteți „sămînța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Galateni 3:26, 29

Oricât de variate erau concepțiile iudeilor cu privire la venirea lui Mesia, un lucru este sigur: Mesia urma să fie din familia lui David. (Chiar mulți dintre evreii religioși de astăzi care îl așteaptă pe Mesia cred că El trebuie să vină din „casa lui David”). Acesta este motivul pentru care Matei și-a început evanghelia în felul în care a făcut-o: înainte de toate, el voia să stabilească identitatea lui Isus ca Mesia. Întrucât Mesia urma să fie „sămânța lui Avraam” (Geneza 22:18; Galateni 3:16), părintele națiunii iudaice, și să vină pe linia genealogică a lui David, Matei a căutat să prezinte de la început genealogia lui Isus și faptul că El era legat direct nu doar de Avraam (ca majoritatea israeliților), ci și de împăratul David. Mulți comentatori cred că Matei avea în vedere, în primul rând, un public iudeu; de aici și accentul special pe care îl pune pe identificarea lui Isus din Nazaret cu Mesia.

2. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem ce încerca Matei să scoată în evidență?

2 Samuel 7:16,17 “Ci casa ta și împărăția ta vor dăinui vecinic înaintea Mea, și scaunul tău de domnie va fi întărit pe vecie.” Natan a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.” 2 Samuel 7:16-17

Isaia 9:6,7 “Căci un Copil ni s'a născut, un Fiul ni s'a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele vecinicilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și'n veci de veci: iată ce va face rîvna Domnului oștirilor.” Isaia 9:6-7

Isaia 11:1,2 “Apoi o Odrăstă va ieși din tulpina lui Isaia, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui. Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.” Isaia 11:1-2

Faptele apostolilor 2:29,30 “Cît despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormintul lui este în mijlocul nostru pînă în ziua de azi. Fiindcă David era prooroc, și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurămint că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie,” Faptele apostolilor 2:29-30

Toate aceste texte ne ajută să înțelegem de ce Evanghelia după Matei începe așa: „Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David” (Matei 1:1). În primul rând și mai presus de toate, Isus Hristos este prezentat ca fiind „fiul lui David”. Noul Testament începe cu această descriere a lui Isus și, la sfârșitul Noului Testament, El însuși spune aceste cuvinte: „Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață” (Apocalipsa 22:16). Pe lângă toate atributele pe care le are, Isus rămâne „Rădăcina și Sămânța lui David”.

Ce mărturie incontestabilă despre natura Sa umană, despre esența Sa umană! Creatorul nostru S-a legat de noi în multe feluri pe care cu greu ni le putem imagina.

3. Ce transmite prezența lui Tamar în genealogia lui Isus? Matei 1:2,3

“Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda și frații lui; Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;” Matei 1:2-3

În mod obișnuit, femeile nu erau trecute în genealogii. De ce ar fi trecută aici o femeie numită Tamar? Cine a fost ea ca să facă excepție în această privință?

Tamar a fost o **canaanită** care fusese căsătorită, succesiv, cu doi dintre fiii lui Iuda. Aceștia au murit în nelegiuire, iar Tamar nu a avut copii cu ei. Socrul ei, Iuda, i-a promis că o va da de soție celui de al treilea fiu al său, când acesta avea să ajungă la vârsta potrivită. Dar promisiunea aceasta nu a mai fost împlinită. Atunci, Tamar s-a deghizat în **prostituată** și a fost abordată chiar de Iuda, care nu s-a gândit că acea femeie ar fi putut să fie nora lui. După câteva luni, când a devenit evident că era însărcinată, Iuda a luat măsuri ca imorala Tamar să fie pedepsită cu moartea; aceasta până când ea a dezvăluit că tatăl copilului era Iuda.

Oricât de scandaloasă ar părea, istoria aceasta face parte din genealogia lui Isus.

4. De ce este inclusă Rahav în această listă? Matei 1:4,5

“Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon; Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;” Matei 1:4-5

După ce i-a protejat pe cei doi spioni israeliți veniți în Canaan, Rahav, **prostituta canaanită**, s-a alăturat poporului lui Dumnezeu, a fost primită în acest popor și, prin căsătorie, a intrat în linia genealogică a lui Isus.

5. De ce apar Rut și Bat-Șeba în această linie genealogică? Matei 1:5,6

“Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese; Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;” Matei 1:5-6

Rut a fost o femeie virtuoasă, dar **provenea din detestatul popor moabit – rezultat al relației incestuoase dintre Lot, îmbătat de vin, și una dintre fiicele lui.**

Soția lui Urie, Bat-Șeba, a fost femeia pe care împăratul David a chemat-o la el când soțul ei, Urie, era plecat la război. Și David era un om păcătos care avea nevoie de un Mântuitor. David a avut multe calități remarcabile, dar, **fără îndoială, nu a fost un model de familist.**

Dacă Dumnezeu ne primește în ciuda greșelilor și defectelor noastre, cum ar trebui să ne purtăm și noi cu cei din jur, în ciuda greșelilor și defectelor lor?

6. Ce ne spun textele următoare despre natura umană? Ce dovezi avem despre veridicitatea acestor afirmații? Romani 3:9,10; 5:8; Ioan 2:25; Ieremia 17:9.

“Ce urmează atunci? Sîntem noi mai buni decît ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie Iudei, fie Greci, sînt supt păcat, după cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, niciunul măcar.” Romani 3:9-10

“Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” Romani 5:8

Biblia nu ne prezintă o imagine idealistă a naturii omenesti. De la căderea din Eden (Geneza 3) pînă la căderea Babilonului din zilele din urmă (Apocalipsa 18), starea jalnică în care se află omenirea este foarte vizibilă. Și chiar dacă noi avem tendința să idealizăm, de exemplu, zilele de început ale bisericii, înainte să aibă loc „lepădarea de credință” (2 Tesaloniceni 2:3), ne amăgim, pentru că lucrurile nu stau așa (vezi 1 Corinteni 5:1). **Toți suntem oameni decăzuți, plini de greșeli, și așa au fost și cei care au făcut parte din linia genealogică a lui Isus.**

„Strămoșii lui Isus au fost oameni cu toate slăbiciunile și cu toate posibilitățile oamenilor obișnuiți. Dumnezeu a lucrat prin ei pentru a aduce la îndeplinire mîntuirea. **Nu există, în linia genealogică a lui Isus, niciun model de neprihănire. Găsim adulteri, desfrînate, eroi și oameni dintre neamuri.** Nelegiuitul Roboam a fost tatăl nelegiuitului Abia, care a fost tatăl bunului rege Asa. Asa a fost tatăl bunului rege Iosafat [...], care a fost tatăl nelegiuitului rege Ioram. Dumnezeu a acționat în toate generațiile, bune sau rele, pentru a-și duce la îndeplinire planurile. Matei arată că Dumnezeu poate să folosească pe oricine – oricît de marginalizat sau de disprețuit ar fi – pentru a-și realiza planurile. **Acestea sunt tipurile de oameni pe care a venit Isus să îi mîntuiască.**” – Michael Wilkins, *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary: Matthew*, p. 9

Acesta este aspectul esențial de care trebuie să ne amintim nu doar cînd privim la alții, ci și cînd privim la noi înșine. Care creștin nu s-a descurajat niciodată în viață, nu și-a pus la îndoială credința și nu s-a întrebat dacă este sau nu cu adevărat convertit? Și, adesea, **descurajarea este adusă de natura noastră decăzută, de păcatele și defectele noastre.** Dar, și în situații disperate, avem speranța că Dumnezeu știe tot și că Hristos a venit în lume pentru oameni ca noi.

De care făgăduințe biblice poți să te prinzi în momentele de descurajare și de disperare date de starea ta spirituală?

“Și n’avea trebuință să-l facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om.” Ioan 2:25

Cel mai probabil, data nașterii lui Isus nu a fost 25 decembrie. Pe baza programării preotului Zaharia pentru slujba de la templu, cercetătorii sugerează că Isus S-a născut toamna, când oile încă se aflau în câmp, poate la sfârșitul lui septembrie sau în octombrie.

Este surprinzător că primii oameni care L-au căutat pe Mesia al iudeilor și care I s-au închinat au fost dintre neamuri. În timp ce majoritatea celor din poporul lui Isus (și un rege paranoic pe jumătate iudeu) credeau că știu ce fel de Mesia trebuie să aștepte, acești călători din Răsărit aveau mintea și inima deschise. Magii, sau înțelepții, erau filosofi respectați din Persia, care își dedicaseră viața căutării adevărului, indiferent de unde ar fi venit el. Nu este de mirare că ei au ajuns să I se închine Celui care era Adevărul Însuși. Putem vedea aici o dovadă a împlinirii cuvintelor rostite cu câteva secole înainte: „Mă veți căuta și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13).

7. Ce contrast se vede între atitudinea înțelepților și cea a regelui Irod? Matei 2:1-14

„După ce S'a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim, și au întrebat: „Unde este Împăratul de curînd născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.” Cînd a auzit împăratul Irod acest lucru, s'a turburat mult; și tot Ierusalimul s'a turburat împreună cu el. A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle dela ei unde trebuia să Se nască Hristosul. Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întotdeauna de la ei vremea în care se arătase steaua. Apoi i-a trimis la Betleem, și le-a zis: „duceți-vă de cercetați cu deamăruntul despre Prunc; și cînd îl veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui.” Matei 2:1-4, 7-8

Acești păgâni s-au plecat și I s-au închinat lui Isus, în vreme ce regele națiunii iudaice a căutat să-L omoare!

Istoria aceasta ar trebui să ne amintească mereu că apartenența noastră la biserică nu este o garanție că suntem într-o relație bună cu Dumnezeu. Ar trebui să ne amintească, de asemenea, că este foarte important să înțelegem corect adevărul. Dacă Irod și preoții ar fi înțeles mai bine profețiile referitoare la Mesia, Irod ar fi știut că Isus nu avea să constituie acel fel de amenințare de care se temea el. Ar fi înțeles că acest „Împărat al iudeilor” nu era cineva de care să se îngrijoreze, cel puțin nu în termenii pericolului pe care îl întreddea Irod, legat de puterea lui politică.

Ca adventiști de ziua a șaptea, un popor binecuvîntat cu atît de multă cunoștință, cum ne putem feri de amăgirea că această cunoștință înseamnă, în mod automat, că suntem într-o relație bună cu Dumnezeu? Totuși cum ne poate ajuta această cunoștință să avem o relație mai profundă cu Dumnezeu?

Cînd au văzut ei steaua, n'au mai putut de bucurie. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s'au aruncat cu fața la pămînt, și I s'au închinat; apoi și-au deschis vistierile, și I-au adus daruri: aur, tămîie și smirnă.”
Matei 2:10-11

Citește următorul pasaj din Ellen G. White:

„«El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui» (Tit 3:5). Când Satana îți spune că ești păcătos și că nu poți spera să primești binecuvântarea lui Dumnezeu, spune-i că Hristos a venit în lume să-i mântuiască pe păcătoși. **N-avem nimic care să ne poată recomanda lui Dumnezeu,** dar apărarea la care putem să apelăm întotdeauna este starea noastră deznădăjduită, care face ca puterea Lui mântuitoare să fie o necesitate.” – *Viața lui Iisus*, p. 269 (317)

Ce idee extraordinară: Tocmai „starea noastră deznădăjduită” face ca puterea mântuitoare a lui Hristos să fie pentru noi o necesitate! Acest adevăr nu este cu nimic diferit dacă am venit la Isus acum sau dacă am trăit împreună cu El toată viața. La fel ca toți cei menționați în linia genealogică a lui Isus, suntem păcătoși și avem nevoie de har. Ascultarea de Lege, învingerea păcatului și a ispitei și creșterea noastră în Hristos, oricât de importante ar fi în viața creștinului, nu sunt decât rezultatele mântuirii, niciodată cauza ei. **La revenirea lui Isus, și tâlharul de pe cruce, și un sfânt care va fi luat la cer** direct, și noi – toți ne aflăm în „starea [...] deznădăjduită, care face ca puterea Lui mântuitoare să fie o necesitate”. Cât de important este să nu uităm niciodată acest adevăr fundamental!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 15–21

1. Ce îți place lui Dumnezeu mai mult decât îți plac jertfele și arderile-de-tot?
2. La ce se uită omul și la ce se uită Dumnezeu?
3. Cum se numeau cei trei fii ai lui Isai, care l-au urmat pe Saul în război?
4. Ce s-a întâmplat cu Saul când s-a dus să-l caute pe David la Naiot, lângă Rama?

Viața lui Iisus, capitolul 66

5. De ce mii de oameni devin necredincioși?

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Discutați despre un eveniment de care ați auzit sau pe care l-ați trăit săptămâna trecută. De ce îl considerați important pentru a fi împărtășit? Ce lecție spirituală ați desprins din acel eveniment?
3. Povestiți-le membrilor grupei despre o situație recentă în care ați conștientizat prezența sau intervenția lui Dumnezeu în viața dumneavoastră și exprimați-vă recunoștința în fața lor!

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce înțelegem din faptul că Matei și-a început evanghelia cu genealogia lui Isus?	Ce valoare are această genealogie pentru noi, cei care trăim în prezent?
2	Ce semnificație avea pentru un cititor iudeu faptul că Isus era „Fiul lui David”?	Ce semnificație are pentru noi această descendență?
3	Ce idee transmite prezența celor câteva femei în genealogia lui Isus?	Cum ar fi influențată viața ta dacă ai ști că ai asemenea persoane printre înaintașii tăi?
4	Ce adevăr constatăm la citirea listei strămoșilor lui Isus, cu privire la natura și caracterul acestora?	Ce înțelegem despre lucrarea lui Dumnezeu când analizăm calitatea morală a oamenilor din această listă?
5	Cum se explică atitudinea magilor față de Isus, atât de diferită de cea a lui Irod?	Dați exemple de atitudini asemănătoare actuale, care au aceleași cauze!

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu? Spuneți-le membrilor grupei cum vă propuneți să-l aplicați în viața personală!
2. Gândiți-vă la o persoană care nu își cunoaște familia sau care se rușinează cu originea ei. Cum ați putea să încurajați această persoană, prin ceea ce ați aflat în acest studiu?
3. Care este planul misionar al grupei tale? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți idei pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să-l cerem Domnului înțelepciunea de a-i prețui pe oameni pentru ceea ce sunt, nu pentru originea lor!
2. Rugați-vă pentru o persoană (din grupă, din biserică sau din afara ei) care nu își cunoaște familia sau care se rușinează cu originea ei!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Mâine este ***Sabatul colportorului.***